

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bivol Ștefan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bivol Ștefan împotriva lui Popov Ruslan cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Bivol Ștefan și Popov Ruslan și menținută hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 17 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 08 aprilie 2013, Bivol Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popov Ruslan cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 decembrie 2011, în jurul orei 11:00, în timp ce dânsul se afla în fața barului „La Petrașcu” din satul Piatra-Albă, raionul Ialoveni, din motive huliganice, a fost maltratată de către Popov Ruslan, fiind lovit cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului.

Sușține că în urma maltratării, i-a fost cauzate leziuni corporale, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 724-D din 22 martie 2012, dânsul a suportat fractură a sternului și traumă cranio-cerebrală închisă, care în cumul se califică ca leziuni corporale medii.

Menționează că fiind internat în Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, a primit tratament staționar, după care și ambulatoriu până la 23 decembrie 2011, iar drept rezultat al acțiunilor pârâtului, i-a fost cauzat atât prejudiciu material cât și moral.

Invocă că prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 31 ianuarie 2013, Popov Ruslan a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) și art. 152 alin.(1) Cod penal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, a fost admis parțial apelul, casată hotărârea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care Popov Ruslan a fost recunoscut vinovat și condiționat conform art. 287 alin.(1) Cod penal la 1 (un) an de închisoare și conform art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare, fiind stabilit conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total, pedeapsa definitivă -2 (doi) ani închisoare. În rest sentința a fost menținută.

Afirmă că prejudiciul cauzat se datorează și faptului că imposibilității să-și efectueze serviciul și să-și ajute material familia, fiind nevoit să se deplaseze la Spital și la Oficiul de Urmărire Penală din cont propriu, iar pârâtul nu a contribuit din momentul comiterii infracțiunii și până în prezent cu careva ajutor material.

Consideră că Popov Ruslan urmează să-i achite cu titlu de prejudiciu material costul tratamentului de reabilitare de tip sanatorial în sumă de 5000 lei, cheltuieli suportate pentru procurarea medicamentelor în mărime de 1657 lei, cheltuieli pentru asistență juridică de 5000 lei și cheltuieli pentru implantarea ambelor maxilare în sumă de 203850 lei.

Solicita încasarea de la Popov Ruslan în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 215507 lei, prejudiciu moral în sumă de 30000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Ialoveni din 17 octombrie 2013, acțiunea fost admisă, fiind încasat de la Popov Ruslan în beneficiul lui Bivol Ștefan suma de 1550,13 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 2500 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2750 lei, în total suma de 6800,13 lei, iar de la Popov Ruslan în beneficiul statului a fost încasată taxa de stat în sumă de 250 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, au fost respinse apelurile declarate de către Bivol Ștefan și Popov Ruslan și menținute hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 1398, 1418, 1423 alin.(1) din Cod civil, care reglementează obligațiile care se nasc din cauzarea de daune și care indică că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție de răspundere și de măsura în care acesta compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Cu referire la normele citate și în coraport materialele pricinii instanța a reținut că Bivol Ștefan a fost maltratată de către Popov Ruslan, iar drept rezultat acesta s-a ales cu leziuni corporale, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 724-D din 22 martie 2012, prin care s-a stabilit la Bivol Ștefan fractura sternului și trauma cranio-cerebrală, dar nu și faptul că în urma acțiunilor ilegale a lui Popov Ruslan, Bivol Ștefan și-a pierdut toți dinții, deoarece, la examinarea cavității bucale s-a stabilit că ultimul purta proteza dentară.

La 28 iulie 2014, Bivol Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a micșorat cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică până la 2750 lei, deoarece, potrivit bonului de plată dânsul a achitat pentru asistența juridică în cadrul examinării pricinii penale și nu civile suma de 5000 lei, iar contractul de asistență juridică încheiat între el și avocat este unul convenit între părți și nici o autoritate publică nu este în drept să majoreze sau să micșoreze cuantumul remunerării stabilite prin acordul părților, mai mult ca atât, instanța diminuând cheltuielile pentru asistență juridică nu a motivat prin ce se consideră activitatea avocatului nerezonabilă și nu a reținut că cauza s-a aflat în procedură în primă instanță aproximativ un an, la care avocatul a participat regulat, onorându-și obligațiunea contractuală.

La fel, consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a respins încasarea cheltuielilor pentru tratamentul ambulatoriu în sumă de 5000 lei, concluzionând în acest sens că recurentul nu a probat această cerință, iar recomandarea Centrului de Sănătate Mileștii Mici nu a fost materializată, deoarece, potrivit prevederilor art. 1398 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiuni sau omisiune. În caz de vătămare sau a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariu sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament, de alimentație suplimentară, de protejare de îngrijire străină, de cumpărare unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

Menționează că instanțele inferioare eronat au diminuat încasarea prejudiciul moral de la suma de 30000 lei la suma de 2500 lei fără a releva careva motive, instanțele limitându-se doar la faptul că intimatul are la întreținere doi copii minori, deoarece, în cazul aprecierii quantumului despăgubirilor morale instanțele de judecată au menirea să verifice suferințele psihice și fizice suportate de către partea vătămată și efectul acestora asupra sănătății sale și nu situația materială a celui care a produs vătămarea integrității corporale și care este obligat să repare integral prejudiciul cauzat prin acțiunile sale ilicite.

Consideră că instanțele de judecată eronat au respins și cerințele cu privire la încasarea prejudiciului legat de recuperarea danturii în mărime de 203850 lei și cheltuielile suportate pentru concluzia specialistului în mărime de 258 lei, fiind lăsată fără apreciere faptul că potrivit raportului de expertiză nr. 724 D din 15 martie 2012, i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin excoriații pe față, fapt ce confirmă cu certitudine aplicarea loviturilor în regiunea feței și a mandibulei, cu atât mai mult că prin concluzia expusă de către experți la el s-a constatat lipsa a 15 dinți, iar experții au indicat că nu se poate stabili dacă dinții a fost sau nu pierduți în urma acțiunilor intimatului.

La fel, susține că instanța de apel a ignorat să rețină că în procesul penal, intimatul a recunoscut vinovăția și toate probele acumulate de procuror în cadrul urmăririi penale, însă prin procesul de interogare în calitate de parte vătămată, prin procesul-verbal de confruntare cu inculpatul, dânsul a susținut și a declarat că în urma maltratării sale de către Popov Ruslan, a pierdut dantura, probe care au servit drept temei la pronunțarea sentinței de condamnare.

Suplimentar invocă că instanța de apel a examinat pricina civilă în lipsa sa, fără de a fi înștiințat despre data și ora examinării apelului, astfel încălcând dreptul la asistență juridică prevăzut expres în art. 8 CPC, cât și i-a fost lezat dreptul său la un proces contradictoriu și echitabil, încălcându-se egalitatea părților în drepturi procedurale, or, la dosar lipsește probe care ar confirma împuternicirea reprezentantului investit să participe la examinarea apelului declarat de intimat, cât și dovadă că este divorțat, iar copii se află la întreținerea mamei, care se află în Italia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bivol Ștefan este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bivol Ștefan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Bivol Ștefan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bivol Ștefan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Bivol Ștefan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Maria Ghervas